

πρὸς ρεμούλας ὀργασμῶς,
γὰρ τὸ Κεντρικὸ κινήσιμόν,
γὰρ παρὰ παρορυσμῶς,
γὰρ κοιλιά φαντασιῶν
καὶ γὰρ λόγιζα φρενακιῶν,
τοῦτο λέγεται θεσμός.

Εἰς τὸ Σύνταγμα πιστεύω καὶ σὲ τοῦτου τὰ Κουβέρνα,
σ' ὄλους τοὺς λαοπροβλήτους καὶ σ' τὸ πῖνε καὶ σ' τὸ κίρνα,
σὲ προγράμματα μακρὰ καὶ μεγάλων καὶ μικρῶν,
κί ὅταν ἔρχωντ' ἔκλογαί κί εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν.

(Ἐνθ' κί οἱ τρεῖς κί ὁ Φασουλῆς μιλῶν Κινεζικὰ
λεκάνη μὲ βρωμόνερα τοὺς λούει ἔαφρικά.)

Φ. — Τοῦ Κομφουκιῦ θρέματα, δοῦσατε τὸν Κύριον,
ποῦ κί ἄλλο νέον ἴδατε Συναγάγματος τεκμήριον.

(Βαστώντας ἀπὸ τῶν κί ἄλλο χέρι
τοὺς Σίνας, ποῦ τοὺς δρόσισαν νερά,
τοὺς πῆγ' σ' τὸν Κορριάτη τὸ ζεστόν
κί ἔκεινος τοὺς ἐδέχθη σοδρά.)

Οἱ τῶν Σινῶν ἀποστολεῖς κί ὁ Κερκυραῖος ὁ πολὺς.

Φ. — Σὰς χαιρετοῦν, Πρωθυπουργέ, τρεῖς πῶτοι Μανδαρίνοι,
τὸ Σύνταγμα μας ἔλανε νὰ μάθουσι κί ἔκεινοι.

Κιν. — Μιντζιριντζι τζιντζιριντζι τσοῦ φέου φάου φά.

Φ. — Ρωτοῦν ἂν ἐπεράσατε καλὰ σ' τὴν Αἰδηψό.

Κιν. — Νισάρ νισάρ ντουκάτ...

Φο. — Αὐτοί, καλέ, φωνάζουσι σὺν γάτσι.

Φ. — Ρωτοῦν ἂν ἐπεράσατε καλὰ καὶ σ' τὴν Δουκάτζις.

Φο. — Εὐχαριστῶ, πολὺ καλὰ...

Φ. — Χαίρουσι κί αὐτοὶ γὰρ τοῦτο.

Φο. — Εἰπήτε τοὺς πῶς δὲν μπορῶ νὰ χάνω καὶ μενοῦτο.

Κιν. — Τσοῦμ πνίγ ντουλειά...

Φ. — Βλέπουσι κί αὐτοὶ πῶς ἡ δουλειὰ σὺς πνίγει.

Φο. — Ἐχομε καὶ γυμνάσια κί ὁ πόλεμος ἐπείγει.

Κιν. — Τσοῦν κὰν φιγοῦρ Θεοτοζέ.

Φ. — Λένε πῶς κάποτε σοῦξ,
κί ἡ χῆρα τῶν ἡ Τσοουταὶ νὰ μάθῃ τάρκα θέλει
πότε θ' ἀποχωρήσετε...

Φο. — Γι' αὐτὸ νὰ μὴ τὴν μέλη.

Κιν. — Τσοῦμ ντὸς φὰμ τσοῦμ κρὰτ κλεις
Τσοουταὶ τσὶν Ροῦμ λεῖξ.

Φ. — Σὺ τὸ κράτος κλέιτε,
δὲς μας μάμ, τσισί,
τοὺς Ρωμοῦς ἐλέησε
καὶ τὴν Τσοουταὶ.

Φο. — Καὶ τάρκα σὺς παρακαλῶ σ' τὴν Γκέτσια νὰ πάτε
κί ἔκει νὰ μὲ προσμένετε καὶ νὰ μὰς ἀγαπάτε.

Ἡ τρεῖς ἡ τῶν Σινῶν κί ὁ τοὺς ἀρεθμοὺς κινῶν.

Ἦγγαν καὶ σ' τὸν Σιμόπουλο τὸν πάνυ
τῶν φόρων νὰ σπουδάσουσι τὰ συστήματα,
κί ἔκεινος περιποίησι τοὺς κάνει
κί ἄρχισι νὰ τοὺς διηρ καὶ μαθημάτα.

Τοὺς εἰδείξε καὶ τρεῖς λιμοκοντόρους,
τοὺς ἀνοίξε τὰ μάτιζα γὰρ τοὺς φόρους,
καὶ μὲ χαρὰ τῶν ἀκούσαν μεγάλην
πῶς φόρο κί σ' τοὺς αὐλοῦς εἶχε δάσει.

Κί ἐγὼ τιμῶ, τοὺς εἶπε, τὸν ἀστέρα,
ποῦ πλοῦτισε μὲ γνώσει τὴν πατρίδα σας,
μὰ κρῖμα ποῦ δὲν μένετ' ἐδῶ πέρα
γὰρ νὰ φορολογήσω τὴν κοιτάδα σας.

Εἶπε τοιαῦτα πρὸς αὐτοὺς τοὺς τρεῖς στενοκεφάλους
κί ἔκεινοι τὸν χαιρέτησαν νὰ πῶνε καὶ σ' τοὺς ἄλλους,
μὰ μόλις ἔγῃκαν ἔλαθασι σ' τὸν καθαρὸν ἀέρα
ἐν αὐτοκίνητο γοργὸ τοὺς κόβει πέρα πέρα.
Κί ἡ Τσοουταὶ καλέσσασι καὶ πάλιν τὴν Αὐλήν
εἰς τὰς Ἀθήνας ἔσταλε νέαν ἀποστολήν.

Κί ὁ ζύλιος γλωσσολογὸς, ὁ κί ἐν παικτικῶς μὴ παίζων,
αὐτοὺς τοὺς στίχους ἐγραψέ σ' τὸ μνημεῖον τῶν Κινέζων:
Ἐνθάδε κεῖνται τρεῖς σοφοὶ τῆς Κίνας Μανδαρίνοι,
Ρωμηῶν σπουδάζοντες θεσμοῦ
καὶ Συναγμάτων ὀρισμοῦ
κί ἔνεκα τούτων καθ' ὅσον κοπόντες ἐν εἰρήνῃ.

Τί μνημόσυνο κί ἔκεινο γὰρ τὸν Τουρλεντέ τὸν νέο,
τὸν Ἀρκάδα τὸν γενναῖο.

Μὲ καμπόσα παλληκάρια,
ποῦ φανήκανε λεοντάρια,
μέσα σ' τὴν Μακεδονίαν ἔβριζε τάρκα ζηλεμένο
καὶ μὲ δάφνας σκεπασμένο.

Καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς νέους ἕνας λόγος στεφανώνει
τοῦ παιδιοῦ τῆς Ἀρκαδίας Χαραλάμπη Παπαντωνίου.

Καὶ καμπόσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Σενιστῶ σ' τὴν νεολαίαν τὴν Κυπριακὴν τὴν Μοῦσαν
Ἰωάννου τοῦ Περγίου, τὴν ἐν οἴστῳ μελωδοῦσαν.

Ἰτε σ' τὴν Ἀκαδημίαν τὴν Βιομηχανικὴν
Ἰθωνος τοῦ Ρουσοπούλου, τὴν εἰς ἔργα θετικῶν,
καὶ γλυκόμετρ' ἀνιμνετε προφανῶς μοναδικὰ
καὶ περίφημα σαπούνα, πρῶτ' ἀπολυμαντικὰ.

Οἱ Διήμαρχοι τῶν Ἀθηνῶν, πολὺ τιμῶν διδίων,
τὴν δρᾶσιν τῶν κατὰ καιροὺς Διημάρχων περικλειῶν,
Γεωργίης Παρασκευοπούλου, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δήμου,
διὰ γραφίδος ἐγραψε τὰ μάλιστα δοκίμου.